

gende, thi det forudsatte en anden Fæstningsplan. Hvor stor Forskjellen var paa Fæstningsplanen fra 1879, da Krigsspillet var foregaaet, og den nu foreliggende, skal jeg ikke udførlig komme ind paa; men den væsentligste Forskjel tror jeg bestaar deri, at Vestfronten er indskrænket til et Fort ved Aggersøfjord, og hvilken Indflydelse det skulde have paa Sløfningsarbejderne, kan jeg ikke forstaa. Netop den Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, at et Fæstningsanlæg baseret paa offensivt Forsvar, altsaa Forter, kræver mindre Sløfningsarbejde end et Fæstningsarbejde baseret paa defensivt Forsvar, nemlig Enceinten, taler i modsat Retning med Hensyn til Omfanget af Sløfningsarbejder. — Jeg skal ligeledes rette den høitærede Minister i et enkelt Punkt angaaende Demarkationsterrainet. Han mente nemlig, at den franske Lov i denne Henseende var ikke alene gjort anvendelig paa Paris, men paa alle Frankrigs øvrige Fæstninger. Det er ikke Tilfældet. I alt Fald er det efter de Oplysninger, jeg her har liggende, saa, at den franske Demarkationslov af 1819 gjælder for alle Fæstninger med Undtagelse af Paris, hvor Terrainet er indskrænket til 400 Alen, som jeg formoder af de Grunde, jeg tilbørligere angav. — Det undrer mig, at Mindretallets ærede Ordfører (Thomsen) kunde tage sig saa overordenlig varmt af den Bemærkning, jeg fremsatte. At det skulde være uberettiget at omtale et politisk Forslag som en Demonstration, er jeg ikke i Stand til at fatte. At det siges, at et Forslag er stillet som en Demonstration, deri kan der ikke under nogen Omstændigheder være en Sigelse eller en Fornærmelse; men jeg taler her om Kjendsgjerninger, og jeg har oplyst i Gaar og atter i Dag, at som Kjendsgjerningerne foreligge, set fra det Synspunkt, hvad der kunde udrettes med Forslaget, maatte det betragtes som en Demonstration. Den fungerende Formand har ogsaa i denne Henseende udtalt, at der ikke kan ligge nogen Fornærmelse deri. — Det ærede Medlem for Ødense Amts 4de Valgkreds (Monrad) mente, at den egentlige Aarsag til, at der var saa lidt Kraft i Arbejdet for Gjennemførelsen af Regjeringens Forsvarsplan, var den, at der manglede Sjæl deri, at Regjeringen ikke havde sat sin Sjæl for Alvor ind derpaa. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem deri, men jeg vilde gjøre en Tilføjningsbemærkning dertil. Man kunde maaste ogsaa sige, at der har været for mange Sjæle, at der har fundet en Sjælevandring Sted. Vi se jo nemlig, at medens Regjeringen i dens Helhed har staaet uforandret som et permanent

Værk gennem den lange Række af Aar, er det fra Tid til anden indtruffet, at vi have faaet en anden Krigsminister, og saaledes ere Forsvarsloven og Befæstningsloven komne til at stifte Sjæl Gang efter Gang. Man siger jo — Rigtig fortæller, — at en lignende Begivenhed forestaar nu. Jeg skal derom kun yttre, at jeg fuldtud anerkjender den Betragtning, de militære Ministre gaa ud fra, at de ikke kunne finde sig i, at de Sager, som de lægge Bægt paa og anse for nødvendige, opgives, og at de derfor træffe sig tilbage, men det vil ikke kunne blive fyldestgjørende for det Ansvar, der kommer til at paahvile den samlede Regjering.

Thomsen: Det glæder mig, at den ærede Ordfører ikke har tilfjettet at sige noget Ufølgeligt eller Fornærmeligt overfor os, men jeg tillader mig at gjentage min Protest mod Berettigelsen af de Ytringer, han fremsatte før.

Bojsen: Maa jeg gjøre endnu en Bemærkning angaaende den formelle Afstemning. Indstillingen lyder jo nemlig paa, at Forslagets Overgang til 3die Behandling forkastes. Dette forudsætter imidlertid en Afstemning over de enkelte Paragrafer først, og da jeg ikke antager, at det ærede Flertal er tilbøieligt til at stemme for Lovforslagets Paragrafer, stemmer jeg, og jeg formoder ogsaa mine ærede Meningsfæller, mod Lovforslagets enkelte Paragrafer, saaledes at Afgjørelsen egentlig finder Sted ved Afstemningen over Lovforslagets § 1.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Første Viceformand (Høgsbro): Der stemmes først over Lovforslagets § 1; hvis den vedtages, stemmes over § 2 og derefter over Lovforslaget i dets Helhed og dets Overgang til 3die Behandling. Hvis den derimod forkastes, betragter jeg det som en Selvfølge, at ogsaa § 2 og dermed Forslaget i sin Helhed er bortfaldet. Der er altsaa Mulighed for, at denne første Afstemning kan blive afgjørende for Forslagets Skjæbne. Den foretages ved Navneopraab paa Begjæring af Dinesen, Abberg, Gad, Brix, Thomsen, Rosen, S. C. Holch, Paulsen, Rimestad, Dahl, S. Hage, Wenzken, Tvermoes, N. Andersen og Scheel.